

שנה עשרים - עלון מס' 1018

@ השבת מברכין .

@ ר"ח מנחם אב יחול בע"ה ביום רביעי הבעל"ט.
יחדשהו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה,
לששון ולשמחה, לבשורות טובות ישועות ונחמות, אמן.

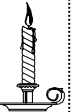

בס"ד כו' תמוז ה'תש"פ

הדלקת נרות - 19: 28

צאת השבת - 20: 18

רבנו תם - 21: 12

שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידין: "שמעו דבר"
(ירמיה ב')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדיי השכלתי

מטות - מסעי

חזק חזק וזדחזק

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
בדוק ומנוסה- סגולה להשתתף
בסעודה רביעית "אוהל-מועד"

מלנייני הפרשה: פרשת מטות:
← פרשת נדרים.

← מלחמת בני ישראל במדיינים.
← בקשתם של בני ראובן ובני גד.

פרשת מסעי:
← רשימת התחנות שחננו בהן ישראל.

← הוראות על חלוקת הארץ.
← רשימת הנשיאים העומדים בראש חלוקת הארץ.

← ערי המקלט ותפקידם.
← מטות, מסעי, דברים.

בג' שבועות, בין המצרים, צריכים לחזור בתשובה כדברי הרמב"ם (פ"א הלכות תענית ה"ב) ועל זאת ירמוז ג' סדרות שקוראים בג' שבועות אלו, ראשי המטות הוא בחינת "מאין באת"? מסעי, "ולאן אתה הולך"? דברים, "ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון"?.

← "זחנו זעבור הלוזים" (לבי לב)

מעיר רבינו בחיי שמה שלא אמרו בני גד "אנחנו נעבור" אלא אמרו "נחננו נעבור" מצביע על כך שלמרות שבני גד היו בעלי כוח וגבורה בכל זאת הם המעיטו את עצמם ונקטו בלשון "נחננו", שהוא לשון של ענווה, ולמדו זאת ממשה ואהרן שאמרו "ונחננו מה" (שמות טז ז).

← "היחלצו מאתכם אנשים לצבא" (לא, ג)

אם נחלוץ מעמנו את "האתכם", היינו האנכיות שבכל אדם, אז שייך שנהיה "אנשים לצבא" ללחום מלחמת ועבודת הבורא יתברך.

← "ויסעו מחרדה ויחזו במקלהוה" (לג, כה)

ובמסורה "במקהלות ברכו א-להים" (תהלים ס"ח כ"ז), יש לפרש הפסוק "ויסעו מחרדה", איך אפשר להיפטר מחרדה שמה לא תתקבל תפלתו, עיי' ויחננו במקלהוה, היינו שמתפלל בצבור ומקהלות עם, שכבר הבטיחו חז"ל שאין תפלתו של צבור נמאסת (עיין בברכות ח' ע"א), וזה פשט המסורה ויסעו מחרדה ויחננו במקלהוה.

← "והיה אשר תותירו מהם לשיכים בעיניכם ובלנינים בעידיכם"

רבים ומגוונים הם שונאיהם של ישראל. יש ששנאתם גלויה ומזדקרת לעין כול, בבחינת "לשיכים בעיניכם", ויש שהם בבחינת "לצנינים בצדיכם". כלפי חוץ הם אדיבים מאוד ונעימים, אך הם מכים ביהודים בהסתר, מן הצד - "בצדיכם".

← "ויקרא לה זובח בשמו"

כתוב בספר "חפץ חיים" בשם המקובלים, שמי שמדבר לשון-הרע, נתגלגל בכלב, "לה" ר"ת: לשון הרע, "נובח" שנובח ככלב.

← "ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת

שם... בחדש החמישי באחד לחדש"

בספר 'מנורת המאור' כתוב ש- 80,000 ילדים נקראו בשם אהרן, הלכו אחר מִטְתוֹ של אהרן, והם נולדו לאחר שאהרן עשה שלום בית במשפחתם! אם נחלק 80,000 ל-40 שנה שהיו במדבר, נמצא שאהרן עשה "שלום בית" עשרות פעמים בשבוע, זאת בנוסף לתפקידו ככהן גדול ושאר התפקידים האחרים שהיו מוטלים עליו! צא ולמד עד היכן מידתו של אהרן - "אוהב שלום ורודף שלום!"

← "ואת כללם בן בעיר הרגו בהרב" (לא-ח')

בפירוש הרא"ש ז"ל כאן כתב דבר נפלא, וזה לשונו: "שמעתי שאותו חרב הוא אשר נעץ יעקב אבינו בגל אצל המצבה שעשו ביניהם הוא ולבן הארמי, אמרו מי שיעבור את הברית הזאת איש על רעהו יידקר בחרב וייסקל באבני הגל. וזהו שאמר הכתוב 'ותלחץ את רגל בלעם אל הקירי כלומר אל האבנים, ועובר הברית אז התחיל ליסקל באבנים ולסוף נהרג בחרב, דכתיב 'ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב' הידועה והמפוררת וזהו שאמר הכתוב 'יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו', ואמרינן בלעם הוא לבן ואולי נאמר כי היה ממשפחתו, ונכון".

← "לא יחל דברו, ככל היוצא מפיו יעשה" (לג, ג)

מי שעומד בדיבורו ואינו משנה מדבריו, זוכה ל"ככל היוצא מפיו יעשה" - שהקב"ה יעשה כדבריו, בבחינת "צדיק גזור והקב"ה מקיים".

פנות הניבים והפתגמים

"לעולם ישים אדם עצמו על דברי תורה כשור לעול וכחמור למשאו" (עבודה זרה ה ע"ב)

על אדם ליגע עצמו בתורה ביום ובלילה כשור המתניגע בנשיאת עול המחרשה וכחמור המתניגע בנשיאת משאות. השור נברא כדי לחרוש את האדמה.

תפקיד החמור להוביל את התבואה לאחר שצמחה. כך הוא בענין לימוד התורה. מתחילה צריך אדם ליגע עצמו להבין את דברי התורה. אחר כך, לאחר שנתבררו לו הדברים, מצוה לשאת אותם.

הסירו ממשול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיי קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חיידוש" : http://www.hidush.co.il/ http://ladaat.info/

יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

מכל מלמד השכלתי

הפטרות מטות מסעי: "שמעו דבר" ירמיה ב' הפטרה שניה מתוך תלתא דפורענותא.

קוראים מתוך נבואת ירמיהו: "שמעו דבר ה' בית יעקב וכל משפחות בית ישראל".
הקריאה בהפטרות התוכחה והפורענות באות להזכירנו על מה חרבה הארץ. הזכרת אזהרותיו ותוכחותיו של ירמיהו הנביא המנבא את חורבן הבית הראשון, בשבועות האבל על חורבן הבית השני והחורבנות שבאו בעקבותיו, מלמדת כי הבית חרב בעוונות, וכל דור שלא נבנה הבית בימיו, כאילו חרב בימיו. תוכחותיו של ירמיהו מופנות לעתיד: "לכן עוד אריב אתכם נאום ה', ואת בני בניכם אריב". קריאתו של ירמיהו היא **לכל משפחות בית ישראל** ולא אל יהודה בלבד. הנביא קובל על כך שעם ישראל הוא עם כפוי טובה: הנביא מונה שני חטאים מרכזיים של העם: עזבו את ה' ועבדו אלילים. הספרדים מוסיפים בסוף ההפטרה, פסוקי תשובה ונחמה מתחילת פרק ד' בירמיה, ואילו האשכנזים מוסיפים פסוק אחד מפרק ג': "הלוא מעתה קראת לי אבי, אלוף נעורי"

כסף להוצאות לשטויות, יש לך ??? וכי בלעם עבד בהתנדבות!?

המגיד מדובנה שואל:

למה לתורה חשוב כל-כך לציין שבלק מלך מואב שָׁכַר עֲלֵידָךְ אֶת בְּלָעַם בֶּן פְּעוֹר מִפְּתוֹר אֶרֶץ נְהָרִים לְקַלְלֶךָ? מה זה משנה אם הוא שכר את בלעם בן בעור, או שבלעם בן בעור הגיע בהתנדבות לקלל!?

עמון ומואב לא קידמו אותנו בלחם ובמים.
יכולים עמון ומואב להגיד - "ריבונו של עולם, וכי אנחנו יכולים לקדם אותם בלחם ובמים!?"

אתה יודע כמה עולה כיכר לחם!?! 6.5 ₪ אם נוסיף להם עוד מים מינרלים עוד 5 ₪ בקבוק, כפול 6 מיליון, מאיפה יש לנו את הסכום הזה!?!
אמר הקב"ה - זה לא רלוונטי. "אֲשֶׁר שָׁכַר עֲלֵידָךְ אֶת בְּלָעַם בֶּן פְּעוֹר", לזה כן יש לך כסף!?!
וכי בלעם עבד בהתנדבות!?

בלעם לא עבד בהתנדבות, הוא אמר בדיוק כמה הוא רוצה: "אם יִתֶּן לִי בְּלֶק מְלֵא בֵיתוֹ פְּסָף וְזָהָב" - "אני רוצה את כל הארמון שלו, מלא בכסף, אם יביא לי, אז אני יקלל!". חז"ל אומרים שבלעם - תאב ממון היה.

אומר הקב"ה-לא קידמתם אותם בלחם ובמים, שמא תאמרו שאין לכם כסף!?! "אֲשֶׁר שָׁכַר עֲלֵידָךְ אֶת בְּלָעַם בֶּן פְּעוֹר" - לזה יש לכם כסף!?!
אז מוכח, שכסף מתי שאתה צריך - יש לך!
לכך הדגישה התורה גם את עונשו לבסוף כפי הקללה שאיחל: "ותהי אחריתי כמוהו..."
אתה רצית לקלל שבני ישראל ימותו-דמך בראשך!

א. משנכנס אב ממעטים בשמחה. וישראל שיש לו דין ודברים ותביעה משפטית עם גוי, יתחמק מלהתדיין עמו בימי פורענויות אלה, ולאחר עשרה באב יתדיין עמו.

ב. מיום ראש חודש אב עד יום התענית ממעטים במשא ומתן של שמחה, כגון קניית צרכי חופה, ותכשיטי כסף וזהב, וכיוצא בזה, וכן תפירת בגדים חדשים, ובמיוחד לצורך נישואין, במה דברים אמורים? כשאפשר להכין ולקנות צרכי חופה הללו לאחר תשעה באב, אבל אם הזמן מצומצם, שיום הנישואין נקבע מיד לאחר תשעה באב, מותר, אם הוא בחור רווק שטרם קיים מצוות פריה ורביה, ואפילו אם יש שהות לקנות צרכי חופה ולהכינם לאחר תשעה באב, אם יש חשש שיתייקרו לאחר מכן, מותר לקנותם בימים אלו, והוא הדין לרהיטים חדשים שנקנים לצורך הנישואין, ואפילו שלא לצורך נישואין היה נכון למעט בפרקמטיא ושאר משא ומתן, אלא שהמנהג להקל בזה.

ג. בעלי בית חרושת של נעליים או של תיקון בגדים חדשים שיש להם פועלים, ואי אפשר לבטלם בשבוע שחל בו תשעה באב, ויצטרכו לשלם מכיסם לפועלים משכורת שלמה, יש להתיר שיעשו **בצינעא ככל האפשר**, וכן הדין לבעלי מכבסה שאי אפשר להם לסגור המכבסה בשבוע שחל בו תשעה באב בגלל הסיבה הנ"ל, יעשו שאלת חכם מורה הוראה בכל מקרה לגופו.

ד. המנהג שאין אוכלים בשר מיום ראש חודש אב עד ליום עשרה באב, ועד בכלל. ובראש חודש עצמו מותר לאכול בשר, וכן נהגו. ויש מחמירים גם בראש חודש, ובשבת חזון אפילו חל בו תשעה באב ונדחה ליום ראשון, אוכלים בשר ושותים יין, ואפילו בסעודה שלישית שמשתיימת סמוך לשקיעה, אוכלים בשר ושותים יין, ומעלה על שולחנו כסעודת שלמה המלך בשעת מלכותו, ואסור להימנע מאכילת בשר בסעודה זו מטעם אבלות, ורק מי שאינו רגיל לאכול בשר בסעודה זו בכל שבת מטעמי בריאות וכדומה, יכול להימנע גם בשבת זו.

ה. מותר לאכול בשר אחר ראש חודש אב בסעודת מצוה, כגון בסעודת ברית מילה, וכל הקרובים של בעל הברית רעיו ואוהביו הקרואים לסעודה רשאים לאכול בשר, אבל סתם בני אדם הם כעושים מצוה הבאה בעבירה.

ו. בשר עוף הרי הוא כבשר בהמה, ואין לאכול ממנו מיום ראש חודש אב עד תשעה באב. ומי שאי אפשר לו בלי בשר מטעמי בריאות, על כל פנים יאכל בשר עוף שלא היו מקריבים ממנו בבית המקדש, ועוד שאין שמחה אלא בבשר בהמה. ובשר שימורים שבקופסאות וכן בשר מלוח קפוא דינם כבשר טרי לעניין זה. אבל דגים מותרים.

ז. בערב שבת חזון מותר לו לטעום התבשיל אף על פי שיש בו בשר ושומן, והואיל ויש בטעימת התבשיל לכבוד שבת. והמחמיר תבוא עליו ברכה.

ח. יש להחמיר שלא לסייד או לצבוע את חדרי הדירה מראש חודש אב, עד התענית. (ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקנט)

ט. אף הנוהגים שלא להסתפר מ"ז בתמוז, אם ירצו להקל לגלח את זקנם מפני צערם, בערב שבת חזון, יש להם על מה שיסמכו. (יביע אומר חלק ג' סימן לא אות ה)

מעטפה משמיים

לפני שאני מתחיל, וידוי קטן. אני קורא קבוע של סיפורי השגחה ולא פעם אומר לעצמי בתום הקריאה: נו, באמת. לכולם מתרחשים אותות ומופתים, ניסים ונפלאות? הרי בחיים זה לא עובד כך. כעת מוגשת התנצלותי. אני מבקש מחילה ממספרי הסיפורים: שליחה שחשדתי בכס... אכן, ניסים מתרחשים יום יום. הנה לכם נס קטן שקרה לי לאחרונה, כשאני כותב את הדברים ידי רועדת. תמיד אמרו לי ותמיד שמעתי שה' גדול, הוא יכול לעשות הכל ולשלוח שפע בדרכים בלתי צפויות, אבל עכשיו המשפטים הללו נמצאים עמוק בתוכי, אני יודע את זה בוודאות! אחי בא לבקרנו בארץ לרגל שמחה משפחתית והגיע הזמן להיפרד. הסעתי אותו לשדה התעופה. לפני שיצאנו ביקשה רעייתי שאשאיר לה סכום כסף כדי לערוך קניה גדולה כפי שאנו נוהגים לערוך פעם בחודש. בשל מצבנו הכלכלי הדחוק אנחנו משתדלים לחיות רק ממזומן, ועבור קניה למשפחה ברוכה כמו שלנו אני זקוק לסכום נכבד, אלא שלא היה לי מאיפה לתת לה כי עד העשירי לחודש נותרו כמה ימים. גירדתי מפה ומשם כמה שקלים ואמרתי לה שהיום לא, לא נוכל לערוך את הקניה לכל החודש. "מה יהיה מחר?" עניתי "ה' ירחם עד המשכורת הבאה. ה' גדול", פטרתי אותה, "אולי ישלח לי מעטפה משמיים..."

מי יודע. פניתי לצאת וביני לבין עצמי חשבתי שיותר מדיבור של אמונה, זה היה משפט שניסה להקהות את הכאב של המציאות. כי אכן, הייתי כאוב. מה היא רצתה, הרי לא ביקשה תכשיטים או בגדי פאר, רק מצרכים בסיסיים. איננו קונים מותרות, והנה גם בשביל צרכי היום יום לא תמיד יש. לא סיפרתי לה שאני אמור להחזיר הלוואה של מאתיים דולר עוד הערב. בשביל מה לצער אותה?

יצאנו לדרך מוקדם. אחי היה צריך לקבל חבילה כדי להעבירה לעיר מגוריו באמריקה. הידד שהיה אמור להעביר אותה לידי הבטיח להגיע היישר לשדה התעופה. קבענו להיפגש בקודה מסוימת אך למרות שהדקות חלפו לא ראינו אותו. אחי התחיל להילחץ שהוא מפסיד את הטיסה שלו, מצד שני היה זקוק לחבילה בדחיפות. נחלצתי לעזרתו וסיכמתי איתו שאנסה ליצור קשר עם ידידו ולאחר אותו במתחם הענק בעוד הוא פונה למסלול הבידוק. אחרי דקות ארוכות ענה הידיד. הוא עדיין לא הגיע לשדה התעופה בשל הדרכים הפקוקות. סיכמנו שיתקשר אלי כשמגיע. ומה נעשה במקום בשעה הקרובה? יצאתי לטייל במתחם הקניות. הלכתי ממתחם למתחם, פוגש תיירים נכנסים ותיירים יוצאים, שלל טיפוסים צבעוניים. בין המון האדם בלטה דמותם של שני תיירים מאפריקה. הם היו גבוהים בצורה ניכרת, שחורים מאד. ראינו שהם מחפשים מישהו, עמדו בצד והתבוננו בזרם העוברים ושבים. לפתע הם ראו אותי, בזקני הארוך והמאפיר ובלבושי השחור. עיינו נפגשו. האפריקני ניגש אלי ושאל באנגלית: "אתה רבי?" אני דובר את השפה היטב והנהנתי בראשי "כן". אמנם אני יהודי פשוט, אבל בשבילו רבי, לא פחות. "תוכל לברך אותנו?" שאל האפריקני בהכנעה. "בהחלט",

עניתי בחביבות, "למה לא?" לתדהמתי הוא התכופף למלוא קומתו וציפה שאני את ידי על ראשו ואני זרמתי עם הסיטואציה. הנחתי את ידי על ראשו ובירכתיו בשטף מכל הלב. "שתהיה לכם הצלחה בכל אשר תפנו ובכל מה שאתם עושים, שיהיו לכם ילדים טובים, פרנסה בשפע וברוח, חיים טובים..." כך איחלתי ובירכתי במיטב הברכות. השניים עמדו שם ביראת כבוד ולא גרעו ממני עין. ממש אור לגויים. כשתם "הטקס" הם אמרו 'שלוש' בעברית. וכשפניתי לצאת, שמעתי קול קורא מאחורי. אלו היו הצמד שבירכתי. נצטרתי והמתנתי להם. אולי הם רוצים עוד כמה ברכות? האפריקני ניגש אלי והניח בידי מעטפה מאורכת. לפני שהספקתי לקלוט מה קורה פה השניים נעלמו. תחבתי את המעטפה הדקה בכיס מעילי כלאחר יד ורציתי להמשיך. אולי הם זוג מסיונרים שרוצים להפיץ את משנתם בדרך זו. אולי המעטפה מכילה חומרים מסוכנים? אולי הם רצו להפיל אותך בפח? נופפתי את ידי בביטול, ופתחתי את המעטפה. הצצתי בתכולה בזהירות. לא חומרים ולא חומר מסיונרי. שטרות היו שם, מגוהצים היטב. שני שטרות של מאה דולר כל אחד, ועוד חמישה שטרות כחולים-מגוהצים, כל אחד של מאתיים שקלים. זה היה הזוי ומוזר. ניסיתי לאתר במבטי את הצמד הזה, אבל הם לא נראו ברדיוס הקרוב.

מספר דקות לאחר מכן הופיעה החבילה שהיינו אמורים לקבל עבור אחי. הכל סודר על הצד הטוב ביותר, עם תוספת מפתיעה שלא חלמנו עליה... נכנסתי למכונית אחוז פליאה והשתוממות. בדרך העולה ירושלמה התחלתי להבין מה בעצם קרה פה. הגעתי לעיר הקודש כשהמעטפה בוערת בכיסי. מאתיים דולר פלוס אלף שקלים, הסכום המדויק אותו אני צריך היום.

"הבטחתי לך מעטפה משמיים, אז הנה", הצגתי לאשתי את השטרות הכחולים. "את יכולה היום לצאת ולערוך קניה, בדיוק כמו שרצית". "מעטפה משמיים", היא חייכה. "לאיזה חבר אתה קורא 'שמיים'?" היא היתה בטוחה שלוייתי את הכסף. כינסתי את ילדי וסיפרתי לבני משפחתי את קורות השעות האחרונות. היה לי חשוב להעביר להם את המסר. משמיים נקבע שאקבל את הסכום הזה, אמרתי להם. בלי שאעבוד עליו ובלי שאזעמ מענו. אפילו התאריך בו אקבל את הכסף נקבע מראש. אני אמרתי 'היום לא', וה' אמר 'היום כן' והוכיח שהוא יכול הכל, בכל רגע, ובאופן לא צפוי, "יודעת היום, והשבותך אל לבבך".

"לא יחל דברו ככלל היוצא מפיו יעשה" (ל, ג)

קמצן אחד חשוך בניס ששלום הבית שלו לא היה משהו מזהיר, שמע את דרשתו של הרב: "בעוון נדרים ושבועות אשתו ובניו של אדם מתים", וחיך חיך רחב. הוא ידור נדרים לבית הכנסת, יימנע מלשלם, אשתו תמות, בניס אין, והרי לכם מתכון נהדר לחיסכון של עוד מאות שקלים בחודש... אחרי חודשיים הגיע הקמצן נזעם לרב: "איבדתי את האמונה בכס. אמרת שהיא תמות..." הרב הנדהם שאל מה קרה? וכששמע את ההשתלשלות – האיר את עייניו ברק. "עכשיו אני מבין מה קורה". **אשתך חכמה גדולה. אחרי כל פעם שנדרת, היא באה לברך כמה זה היה ושילמה את החוב. היא רוצה לחיות...**

שמו של החודש הובא, מגלות בבל. מקורו במילה האכדית אבו (= "קנים"). בבבלית פירושו אש - על שם החום הכבד השורר בתקופה זו של השנה. על פי החוקרים, בחודש זה נהגו לקצור את הקנים לצרכים שונים. גם בבית המקדש היה חודש אב מסמן את סוף הזמן בו כרתו עצים לצורך המערכה שעל המזבח (בבלי, בבא בתרא קכא ע"א).

חודש אב מכונה גם "מנחם אב", מפני שנחשב לחודש הפורענות והאבלות בלוח העברי, ששיאה חורבן בית המקדש בתשעה באב. ישנה אגדה בתלמוד שאומרת שהמשיח יולד בחודש אב ושמו יהיה מנחם במשנה נאמר: "משכנס אב ממעטין בשמחה" (תענית ד, 1). במסורת היהודית, מזלו של החודש הוא מזל אריה. מזל זה נקשר במסורת בעם ישראל, עליו נאמר בברכת בלעם: "הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא" - כלומר, למרות הגזרות והצרות יקום העם מן החורבן ויצעד לגאולה.

לפי מסורת אחת, בחודש אב נברא העולם.

הילדים לפני הכל!

"ויגשו אליו ויאמרו, גדרות צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו". אם נשאל אדם, מה חשוב יותר בעיניך, הילדים או הכסף? די ברור שהתשובה תהיה שהילדים קודמים לכל. ובודאי שכך ראוי להיות. אך האם באמת כך אנו נוהגים למעשה??? למשל, חינוך טוב עולה כסף, לפעמים כדי לקדם ילד אתה צריך להשקיע בו ולקחת מורה פרטי או אברך שילמד איתו. יש הורים רבים שאכן עושים זאת ומקמצים מממונם כדי שהילד יתפתח מבחינה לימודית ויהיה תלמיד חכם. אך יש גם תופעה מצערת שהורה לא מוכן להשקיע בכך ומסתפק במה שהילד מקבל בתלמוד תורה ובבית הספר. אם אכן מדובר באחד שאין לו כסף ומצבו דחוק ביותר, אפשר עוד להבין. אך פעמים רבות אתה מוצא שלדברים אחרים יש לו כסף, לקניות לבילויים ולציאות שונות, ורק בקידום הילד שלו הוא לא מוכן להשקיע. להורה כזה אין מה להלין על בני גד וראובן על ענייני עולם הזה מאשר על מצוה דאורייתא של "ושנתת לבניך" ואשרי האב והאם שמבינים זאת.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין כל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מרכה והלילה

לאירא אלה בזל על תרומתה לזיכוי הרבלם שתתברך מפני עליון באושר ופרנסה טובה ותרוה נחת מיוצאי חלציה ולרפואת יציאי די שזיכה לשנים רבות טובות ונעימות נא להתפלל לרפואתו

מרכה והלילה

לאהרון ואירה בניאן שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות. רפואה וזיווג הגון לאלה, והצלחה בלימודים לאיליי ולאריז

מרכה והלילה

ורתם ומירב מוסיא שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות איור הקבי"ה דזכרם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות והצלחה בלימודים לכל ילדיהם

כל הישועות והברכות

להיים ומרים אויף הייון שתרמו לסעודה הרביעית בלוין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת שלושה מכל יוצאי חלציהם. לרפואת ישראל פרגי רפאל הייון להבדיל לעיני ישראל בן דיאמנטה ז"ל

כל הישועות והברכות

לבוש פיהו גתני יקירה שתרמו לסעודה הרביעית בלוין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואת והצלחת כל ילדיהם נכדיהם, וכל משפחתם. שזיכו בפרנסה טובה, אושר שלוה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה. ולעיני דוד נתני בן מרים ז"ל שהשוער פקידת שתו.

מרכה והלילה

לציון ויפה טורג'מן שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מיוצאי חלציהם ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה

מרכה והלילה

רפואה שלימה לעתי שובעוין בן מעיני הייון הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו וש"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות ויצליח בכל מעשיו

מרכה והלילה

יאיר וזהבית כהן להולדת הבת ני"י יה"ר שתגדל כאמותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה ליצחק ורינה יעקובי למרדכי ומרים כהן

כל הישועות והברכות

ליון ויפה טורג'מן שתרמו לסעודה הרביעית בלוין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואת והצלחת כל ילדיהם נכדיהם, וכל משפחתם. שזיכו בפרנסה טובה, אושר שלוה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה. ולעיני דוד נתני בן מרים ז"ל שהשוער פקידת שתו.

מרכה והלילה

למאיר וישרן ביטון שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, יאיר הקב"ה דזכרם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה וברכה והצלחה לכל ילדיהם

מרכה והלילה

לע"י הצנוע והענו רחמים שמחי בן אברהם ז"ל כטי' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

מרכה והלילה

לע"י הצנוע והענו דוד נתני בן מרים ואליעזר ז"ל כחי' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

מרכה והלילה

למשפחת לארי היקרה משתתפים בצערכם בפטירת הצנוע והענו רחמים לארי ז"ל מן השמיים תנחמום ולא תדעו עוד צער

מרכה והלילה

לע"י הצנוע והענו ישראל און בן דיאמנטה ז"ל כחי' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הייון משה נאמן בן מרים הייון אברהם נאמן בן מרים הייון ישראל פרגי רפאל בן מרים הייון מרדכי עמרני בן רבקה הייון שבתאי מוסאי בן נהיית הייון משה משה בן סרווה הייון מאיר חסן בן מסעודה הייון רבקה מורני בת שרה מנב"ת אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת

שבת שלום ומבדר

Table with 2 columns: 'לע"י הצנוע והענו' and 'רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :'. Contains names and family details.